

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/442/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514205062
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514205062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovaným 1) M. B. a 2) J. B., obom B. XX, obom zastúpeným JUDr. Monikou Marjanovičovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Košice, Urbánkova 1562/6, IČO: 35 561 734, o zaplatenie 4 425,60 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 18C/279/2014-127 z 26.4.2016 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3 540,48 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok od 21.3.2011 do 3.11.2012 v sume 107,08 €, ročný úrok z omeškania 8,75 % zo sumy 3 540,48 € od 4.11.2012 do zaplatenia, trovy konania 265,50 € a trovy právneho zast. 406,37 € na účet jeho zástupcu a to tak, že sa im povoľuje žalovanú sumu vrátane trov konania splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 € mesačne vždy do 30. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu, v časti v ktorej súd zamietol jeho žalobu (885,12 € s prísl.) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu.

3. Súd v odôvodnení rozsudku, o. i., citujúc znenie § 2 písm. a),b), § 4 ods.1 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení zák.č.568/07 Z. z., § 3 ods.3, § 5b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzavretia zmluvy, § 52 ods.1-3, § 54 ods.1,2 O. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, § 517 ods.1,2 O. z., § 3, § 10c nar.vl.č.87/95 Z. z., „platnom“ od 1.2.2013, § 100 ods.1, § 101, § 103 O. z. a z odôvodnenia Uznesenia 3MCdo/12/2014 z 21.4.2015 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR), uviedol: V prevyšujúcej časti, t.j. v sume 885,12 € z istiny a v sume 167,56 € z úroku z omeškania zo splátok, žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca si uplatňuje splátky aj za obdobie od 21.3.2010 do 21.2.2011, ktoré sú premlčané, pretože žaloba bola podaná uňho 13.3.2014, čo je po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods.1 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti žalovaným, ktorí vo veci úspech nemali. Účelne vynaložené trovy konania žalobcu predstavujú zaplatený súdny poplatok 265,50 € za podanú žalobu a trovy právneho zast. 406,37 € za 2 „právne úkony“ (príprava a prevzatie

zast., účasť na pojednávaní 26.4.2016), pričom „hodnota“ 1 úkonu je 161,01 €, 1 x režijný paušál 8,04 €, 1 x režijný paušál 8,58 € + 20 % DPH. Priznal trovy právneho zast. len za 2 úkony, nie za 7 „úkon“ ako žiadal zástupca žalobcu, pretože úkon pokus o zmier pred podaním žaloby je úkon, ktorý je súčasťou úkonu prevzatie a príprava zast., úkon podanie žaloby nepriznal z dôvodu, že ide o formulárovú žalobu a vec právne nenáročná a ostatné úkony sú len reakciami na jeho výzvy. O povinnosti žalovaných zaplatiť advokátovi žalobcu náhradu trov konania prisúdenú žalobcovi bolo rozhodnuté podľa § 149 ods.1 O. s. p. 4. Žalobca odôvodňuje odvolanie nasledovne: Má za to, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ust. O. z., týkajúce sa premlčacej doby a na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. Obch. zák., keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, preto je nutné posudzovať predmetný záväzkový vzťah v zmysle ust. Obch. zák. Cituje § 387 ods.1, § 392 ods.2 a § 397 Obch. zák. NS SR okrem rozhodnutí 2MCdo 3/2011 z 28.4.2011 a 6MCdo/4/2012 z 27.3.2013 opätovne potvrdil správnosť aplikácie ust. Obch. zák. na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere vo svojom rozhodnutí z 24.3.2015: 7MCdo 9/2014, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove a rozsudok okresného súdu (ďalej len OS) Vranov nad Topľou pre nesprávne právne posúdenie, kedy tieto súdy nesprávne aplikovali O. z. na predmetný zmluvný vzťah. V tejto súvislosti zároveň poukazuje na rozhodnutie KS v Trnave z 9.11.2015, 25Co/34/2015 a cituje z jeho odôvodnenia. Obdobne aj Uznesenie KS v Trnave z 13.1.2016, 23Co/640/2015, z 29.2.2016, 25Co/132/2015, z 13.4.2016, 25Co/176/2015 a z 12.4.2016, 25Co/353/2015. Taktiež poukazuje na rozhodnutie KS v Košiciach z 13.5.2015, 3Co/266/2015 a z 13.5.2015 5Co/167/2015 v zmysle ktorého sa majú na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o splátkovom úvere aplikovať ust. Obch. zák. aj v otázke premlčania. Vzhľadom na uvedené na daný prípad je nutné aplikovať ust. Obch. zák. Cituje z komentára k § 52 O. z., k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc. Zastáva názor, že z § 392 ods.2 Obch. zák. vyplýva, že pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok plynie premlčacia doba od splatnosti nesplneného záväzku. Teda v prípade, ak bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku, tak plynie premlčacia doba od tohto vyhlásenia, inak pre každé čiastkové plnenie samostatne, resp. až od konečnej splatnosti úveru. Súd v konaní ustálil, že k splatnosti úveru došlo k 3.11.2012. Premlčacia doba teda začala plynúť 4.11.2012 a uplynula by až 4.11.2016. S poukazom na to, že žalobný návrh bol podaný 13.3.2014, zastáva názor, že jeho nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v časti. V tejto súvislosti si dovoľuje poukázať na rozhodnutie NS SR, 4Obo 54/2007 zo 17.6.2008, z odôvodnenia ktorého cituje. V súvislosti s aplikáciou Obch. zák. na vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere poukazuje aj na nasledovné rozhodnutia: Uznesenie NS SR z 24.3.2015, 7MCdo 9/2014 (z jeho odôvodnenia cituje). V tejto súvislosti si dovoľuje poukázať na rozhodnutie NS SR, 2MCdo 3/2011 z 28.4.2011 (z jeho odôvodnenia cituje). Zároveň poukazuje aj na rozhodnutie NS SR, 6MCdo/4/2012 z 27.3.2013 (z jeho odôvodnenia cituje). Vzhľadom k uvedenému zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. V ďalšom nesúhlasí s nepriznaním náhrady trov právneho zast. za ním uplatnené úkony: pokus o zmier, žaloba, vyjadrenie zo 7.10.2014, námietka neprípustnosti VU z 28.1.2015, odpoveď na výzvu z 24.3.2015 a vyjadrenie z 10.2.2016. Cituje znenie Čl.47 Ústavy SR, § 24, § 25 ods.1 a § 142 ods.1 O. s. p. a z odôvodnenia Uznesenia NS SR z 22.6.2011, 8Sžo/215/2010. Zastáva názor, že úkony právnej služby, za ktoré mu súd nepriznal náhradu trov právneho zast. predstavujú úkony právnej služby nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Ide teda o náklady ním vynaložené, ktoré by nevznikli v prípade splnenia si povinností žalovanými. Žalovaní si boli vedomí existencie svojej „pohľadávky“, na čo boli upozornení viacerými výzvami. Listom označeným ako Pokus o zmier vyzval, resp. jeho zástupca, žalovaných k dobrovoľnej úhrade dlžnej sumy v stanovenej lehote a zároveň boli v tomto podaní upozornení na riešenie veci súdnou cestou v prípade, ak jeho pohľadávka nebude v stanovenej lehote uhradená, ako aj na zvýšenie dlžnej sumy o trovy konania a právneho zast.. Predmetný list jeho zástupca zasiela obyčajnou poštou práve z dôvodu, aby bola výzva žalovanými prevzatá a jej prevzatie neodignorované nevyzdvihnutím na pošte. Žalovaní napriek tomu dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradili, na základe čoho bol nútený pristúpiť k podaniu žalobného návrhu. Vzhľadom na uvedené má za to, že si uplatnil svoj nárok pred súdom dôvodne, nakoľko nedošlo k jeho zaplateniu ani po uplynutí lehoty na dobrovoľnú úhradu, dokonca ani po podaní žalobného návrhu, tzn. tak, ako už bolo uvedené, vo veci vykonal úkony nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci, ktoré vyčíslil v žalobnom návrhu, ako i v podaní z 27.4.2016. S ohľadom na uvedené má za to, že trovy právneho zast., tak ako boli vyčíslené počas konania, sú nepochybne účelne vynaloženými trovami konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu v tejto veci. V prípade, že by bol súd iného názoru, došlo by k porušeniu zásady rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti a čl.47 Ústavy

SR (jeho znenie cituje). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 a 4 Ústavy SR je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zák. a túto odchylku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka. Na základe uvedeného navrhuje rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že sa vyhovie jeho žalobe, resp. v zmysle § 221 ods.1 a 3 O. s. p. ho zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňuje voči žalovaným trovy konania a právneho zast. v prvostupňovom i odvolacom konaní, pričom trovy právneho zast. odvolacieho konania pozostávajú z 1 úkonu právnej služby vo výške 61,74 € s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 10,30 € s DPH, spolu 72,04 € s DPH (podanie odvolania).

5. Žalovaní k odvolaniu žalobcu zaujímajú nasledujúce stanovisko: Majú zato, že súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhujú, rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdiť.

6. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

9. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

10. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

11. Podľa § 221 ods.1 písm. h) O. s. p. odvolací súd rozhodnutie zrušil, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

13. Súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť:

15. Podľa § 52 ods.2 O. z. (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. § 52 ods.2 tretia veta O. z. nadobudol účinnosť 1.5.2014 (čl. II. bod 1 zák.č.102/14 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých

zákonov). Zák. č.102/14 Z. z. nemá prechodné ust., tzn., že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (Rozsudok 4MCdo 17/2014 z 26.11.2015 NS SR).

17. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaní žiadne trovy neuplatnili.

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.